

først omtale det, hvort jeg kan være enig med Lovudkastet. Det er navnlig det Princip at forhøje Gagerne ved Alderstillaag; at man her har sat 3 Aar istedetfor 5 Aar, som vi have i andre lignende Love, som det Tidrum, der skulde hengaae, inden Gagen skulde forøges, det kan jeg heller ikke efter de foreliggende Forhold finde ubegrundet. Hvad dernæst Gagen for Justitiarius angaaer, da forekommer det mig, at den kan anses for at være passende, idet man jo kan sammenligne Justitiarius omtrent med en Minister. Han er den Høifstaaende i den dømmende Sphære, ligesom en Minister i den administrativtve. Naar en Minister har 6,000 Rd. og der kun er foreslaaet 5,000 Rd. for Justitiarius, saa forekommer det mig alligevel, at der ikke er nogen Uoverensstemmelse i disse to Gageansættelser, om man ogsaa anseer disse Embedsmænd for at staae paa lige Trin, idet der med Ministerembedet altid er forbundet adskillige Udgifter, f. Ex. til en vis Repræsentation, som altid maa tænkes forenet med en Ministerpost; fremdeles, Udgifter ved Reiser og Sligt, som følger med Stillingen. Endelig kan jeg heller ikke have Noget imod, at der som høieste Gage ansættes 4,000 Rd. for Assessorer. Det Punkt derimod, som forekommer mig at være mindre rigtigt, det er, at Begyndelsesgagen er sat til 3,000 Rd. Vi have tidligere vedtaget en anden Lov, hvorfra jeg skal tillade mig at hente en Analogi, det er Loven angaaende Rectors og andre Læreres Lønninger ved de lærde Skoler, hvor det f. Ex. er Tilfældet, at Rectorernes Begyndelsesgage er 1600 Rd. og Overlærernes høieste Gage er 1600 Rd. Det forekommer mig derfor ogsaa, at det vilde være henstgtsfigt, om man i denne Lov lod Begyndelsesgagen komme til at svare til den høieste Gage i en anden Institution, fra hvilken man maa antage, at en stor Deel af Høiesterets Medlemmer ville blive hentede, nemlig fra de her i Landet værende Overretter. I de 2 kjøbenhavnske overordnede Domstole er jo 2400 Rd. den høieste Gage, med Undtagelse af Justitiarius, der faaer 3000 Rd. Jeg har vel seet, at den ærede Minister har anført en Grund for at gaae ind paa at ansætte 3000 Rd.

som en passende Begyndelsesgage, idet han nemlig troer, at Rigsdagen ved Dyrtidsloven har anerkjendt, at den Gage, der er normeret for Landsoverretsassessorerne, i Grunden ikke var tilstrækkelig; men jeg troer, at det er urigtigt ved en saadan Normallov at tage Hensyn til saadanne extraordinaire Tilfælde som Dyrtidsforholdene, og det følger jo af sig selv, at naar visse Embedsmænd under Landsoverretten have kunnet nyde Godt af Dyrtidsloven, saa maa det Samme komme til at gjælde om de Medlemmer af Høiesteret, der bestinde sig paa et lige Gagetrin. Skulde der altsaa ved extraordinaire Tilfælde, f. Ex. ved Dyrtid, indtræde en Nødvendighed for Gageforhøielse, saa følger det jo af sig selv, at disse Mænd, uagtet deres almindelige Gage kun var 2400 Rd., kom til at nyde ligesaa meget Godt af den ved extraordinaire Forhold paabudne Lov som andre Embedsmænd, der vare i en lignende Stilling. Der er en Ting, der maastee kunde lette en Overenskomst med Ministeriet; det var, hvis man bestemte, at Anciennitet for Høiesteretsmedlemmerne med Hensyn til Dyrkning paa høiere Gage kunde fastsættes ogsaa efter Hensyn til, om vedkommende Assessor tidligere havde været Medlem af en Overret, idet han saa hurtigere burde komme til at nyde et af disse Gage-tillaag; derved vilde vel en af de Grunde, Ministeren kan have til allerede nu at fastsætte en saadan forhøiet Lønning, bortfalde. Naar f. Ex. en Mand havde været ansat i 2 Aar som Landsoverretsassessor, og han saa kom ind i Høiesteret og der havde været et 3die Aar, saa vilde han efter det 3die Aars Forløb, altsaa efterat han i eet Aar havde været Høiesteretsassessor, faae 200 Rd. i Tillaag.

Jeg skal iøvrigt blot gjøre opmærksom paa, at den uheldige Stilling, at Pensionsløven i sin Tid udkom førend nogen Gagelov, altid gjør Rigsdagens Stilling noget vanskeligere, naar slike Love fremkomme, hvort der fordres en forhøiet Gagering. Det vilde jo have været langt lettere, naar Gageløven havde været fastsat forud, idet man da kunde have indrettet Pensionsløvens Satser efter de Gager, man